

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyně JUDr. Martiny Kůchlerové, Ph.D. a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce a): **Ing. V. H.**

a

žalobkyně b): **RNDr. V. H.**

oba zastoupeni advokátem JUDr. Lukášem Haasem
sídlem Nerudova 866/27, 500 02 Hradec Králové

proti

žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. ledna 2021, č. j. KUKHK-33700/UP/2020 (Sv),

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 25. 1. 2021, č. j. KUKHK-33700/UP/2020 (Sv), se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům na náhradě nákladů řízení částku ve výši 14 228 Kč, a to do 10 dnů ode dne právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobců.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobci se žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 26. 3. 2021 domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2021, č. j. KUKHK-33700/UP/2020 (Sv), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil společné rozhodnutí Městského úřadu Trutnov, jako stavebního úřadu, ze dne 7. 9. 2020, č. j. MUTN 79744/2020, sp. zn. 2019/600/V/KUL (dále jen „Společné rozhodnutí“).
2. Posledně uváděným Společným rozhodnutím byla výrokem I. povolena podle § 169 odst. 2, 3, 5, a 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), výjimka z § 23 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. pro dodatečné povolení stavby: Stavební úpravy garáže s využitým podkrovím u rodinného domu č. p., část obce, na pozemcích XA a XB, vše v katastrálním území (dále jen „Stavba“ či „Předmětná stavba“).
3. Výrokem II. uváděného společného rozhodnutí bylo podle § 129 odst. 2 a 3 stavebního zákona, § 115 stavebního zákona a § 18c vyhlášky č. 501/2006 Sb. vydáno dodatečné stavební povolení na Předmětnou stavbu.
4. Odvolání žalobců, stejně jako nyní podávaná žaloba, směřují pouze do výroku II. Společného rozhodnutí, tedy do výroku o dodatečném povolení Předmětné stavby. Pokud bude krajský soud na dalších místech tohoto rozsudku hovořit o Společném rozhodnutí a odvolání či žalobě proti němu směřujícím od žalobců, je tím míněn pouze výrok II. Společného rozhodnutí.

II. Obsah žaloby

5. Žalobci v žalobě uvedli celkem 5 žalobních bodů, které podrobně argumentačně rozvedli a popsali.
6. **Prvním žalobním bodem** žalobci napadali procesní vady, které nastaly v řízení před žalovaným, a z nich plynoucí procesní souvislosti, kterými bylo zasaženo do práv žalobců.
7. Žalobce a) uvedl, že podal proti Společnému rozhodnutí blanketní odvolání dne 24. 9. 2020 a následně doplnění (odůvodnění) svého odvolání dne 7. 10. 2020. Toto doplnění odvolání obsahovalo rovněž informaci, že žalobce a) doplní ke svému odvolání ještě další důkazy. Z důvodu jejich rozsahu však žalobce a) podal tyto důkazy v listinné podobě dne 23. 10. 2020 osobně na podatelnu stavebního úřadu prvního stupně.
8. Dne 6. 10. 2020 zaslala žalobkyně b) své blanketní odvolání proti Společnému rozhodnutí a dne 19. 10. 2020 zaslala k tomuto blanketnímu odvolání podrobné odůvodnění. Jako příloha tohoto písemného podání ze dne 19. 10. 2020 bylo přiloženo odborné vyjádření Ing. P. K., Dis. et Dis. ze dne 9. 10. 2020, ve kterém je jasně specifikováno, v jakém rozsahu prováděná stavba garáže nesplňuje právní předpisy a technické normy.
9. Následně žalovaný svým sdělením ze dne 29. 12. 2020, č. j. KUKHK-33700/UP/2020 (Sv), účastníkům řízení oznámil, že ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), mají možnost nahlížet do spisu a do 10 dnů od doručení této výzvy se vyjádřit k podkladům

rozhodnutí. Tato lhůta žalobkyni b) skončila až dne 25. 1. 2021, neboť sdělení bylo žalobkyni b) doručeno dne 15. 1. 2021 (rozhodnutí žalovaného však bylo vydáno již 25. 1. 2021).

10. Na základě obsahu správního spisu, jehož sken byl žalovaným na žádost žalobce a) tomuto odeslán dne 13. 1. 2021 datovou schránkou, žalobci zjistili, že důkazy jimi podané v listinné podobě dne 23. 10. 2020 osobně na podatelně stavebního úřadu prvního stupně nejsou součástí správního spisu, a to i přesto, že dle obsahu správního spisu byl tento správní spis postoupen žalovanému až dne 11. 11. 2020. Na neúplnost správního spisu, tedy chybějící důkazy založené žalobcem a) dne 23. 10. 2020, tento výslovně upozornil žalovaného písemným podáním ze dne 17. 1. 2021. Žalobce a) obdobné upozornění zaslal žalovanému i do datové schránky dne 24. 1. 2021. Uvedené doplnění odvolání včetně důkazů žalobce a) zaslal i přímo žalovanému, stejně tak učinila žalobkyně b) ve svém vyjádření ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu dne 25. 1. 2021.
11. Žalovaný však svým postupem nerespektoval, že jím stanovená lhůta dle § 36 odst. 3 správního řádu doposud neuplynula, a i přesto dne 25. 1. 2021 vydal své žalobou napadené rozhodnutí, aniž by se seznámil s vyjádřením žalobkyně b) a obsahem zaslaných důkazů, tedy důkazů, na jejichž absenci ve správním spise opakovaně upozorňoval žalobce a). Žalobou napadené rozhodnutí předložené důkazy ani odvolací námitky žalobců nereflkuje.
12. **Druhým žalobním bodem** žalobci namítali podjatost stavebního úřadu prvního stupně, respektive pověřené úřednice Bc. K. Žalobce a) podjatost namítal již v průběhu správního řízení, avšak neúspěšně. Žalobce a) v odvolání opětovně namítl, že postup stavebního úřadu prvního stupně je ryze účelový, vedený snahou vyhovět stavebníkovi panu L. (tento v mezidobě zemřel a do jeho právního postavení nastoupila jeho dcera, pozn. krajského soudu). Žalovaný se však těmito námitkami žalobce a) v žalobou napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval a ani v odůvodnění svého rozhodnutí se s nimi nikterak nevypořádal.
13. Žalobce a) namítal konkrétní skutkové okolnosti svědčící o podjatosti úřední osoby. Šlo zejména o nestandardní přístup ke stavebníkovi, který byl v zásadě nečinný a zájem na legalizaci jím provedených stavebních úprav vzešel zejména ze strany stavebního úřadu. Stavebníkovi byly opakovaně prodlžovány lhůty k doplnění žádosti, autorizovaný inženýr pro vytvoření projektové dokumentace byl osloven stavebním úřadem a další (k tomu viz obsah žaloby).
14. Přestože dle žalobců výše uvedené skutečnosti dokládají nestandardní postup stavebního úřadu prvního stupně a možnou podjatost pracovníků ve prospěch stavebníka, žalovaný ve svém rozhodnutí nepřezkoumával tyto odvolací námitky žalobců a ani se ve svém rozhodnutí s těmito námitkami nikterak nevypořádal.
15. **Třetím žalobním bodem** žalobci napadali skutečnost, že stavební úřad prvního stupně, a následně ani žalovaný, se nevypořádali s občanskoprávními námitkami.
16. Přestože žalobci opakovaně v průběhu celého řízení vedeného před stavebním úřadem prvního stupně uváděli, že předmětné stavební úpravy budou mít přímý negativní vliv na užívání nemovitosti vlastníků (zejména obtěžování žalobců imisemi hlukem, obtěžování výhledem atd.), stavební úřad prvního stupně se těmito občanskoprávními

námitkami žalobců vůbec nezabýval. Toto pochybení stavebního úřadu prvního stupně včetně veškerých občanskoprávních námitek žalobci namítali v rámci svého odvolání, tyto občanskoprávní námitky následně nikterak neposoudil ani žalovaný ve svém rozhodnutí.

17. Jednalo se zejména o následující námitky žalobců: a) dvojgaráž po zazdění garážových vrat neplní funkci dvojgaráže, protože ani nemůže v důsledku zazdění jedné garážových vrat a nedodržení normy ČSN 73 6058, čímž auta parkují v prostoru venkovního stání, kde pod okny rodinného domu žalobců hlučí a produkují emise vnikající do vnitřních prostor obydlí žalobců, b) užívání podkroví garáže k pronájmům, ať již k jakýmkoli účelům, generuje samo o sobě další požadavky na odstavná parkovací stání nájemníků a jejich návštěv, c) nájemníci bytu v podkroví garáže užívají podkroví garáže i pozemek u rodinného domu p. L., což v celkovém kontextu včetně změn rodinného domu vede k celkové výši imisí nad úroveň místně obvyklou (hlasité pouštění rádia, pořádání grilovacích „párty“), ale i ohrožení žalobců na zdraví, když při sportovní činnosti nájemců (lukostřelbě) došlo k vlétnutí kovového šípů na zahradu žalobců. Přitom tyto imise nejsou pro dané místo obvyklé a vznikají v přímém důsledku stavebních úprav provedených stavebníkem a nepovoleným účelem užívání podkroví garáže k zajišťování bytových potřeb nájemců.
18. Uvedené námitky nebyly dosud stavebními úřady nikterak vypořádány.
19. **Čtvrtý žalobní bod** je nazván jako „rozhodnutí je věcně nesprávné“, obsahově však tento žalobní bod míří na nedostatečné zjištění skutkového stavu věci v důsledku řádného nevypořádání se s odvolacími námitkami a předloženými důkazy (zejména odborným vyjádřením k předložené projektové dokumentaci) žalovaným.
20. V rozhodnutí (na straně 9) žalovaný uvádí, že „z výkresu D 1.1.b.1. – půdorys 1. NP projektové dokumentace bylo zjištěno, že 2 parkovací stání v garáži jsou navržena v souladu s čl. 3.1.4. ČSN 73 6058 a že možnost zajetí dvou osobních automobilů do jednotlivé garáže je prověřena vlečnými křivkami, které jsou součástí výkresu D. 1.1.b.1.“ S tímto závěrem však žalobci nemohou souhlasit. Dle žalobců stavební úpravy garáže naopak mají za následek, že do garáže není možné zajet dvěma osobními automobily. Vlečné křivky samotné ukazují, že vozovka je 5,5 m úzká a je nutné nacouvat na pozemek vedle vozovky (chodník naproti garáži). Projektová dokumentace nezohledňuje skutečné poměry daného místa a ulice.
21. Dle žalobců dále neplatí, že 2 parkovací stání v garáži jsou navržena v souladu s ustanovením článku 3.1.4. ČSN 73 6058. Toto ustanovení totiž upravuje i požadavek odstupů vozidel od překážek a mezi vozidly a ten zcela jistě není v daném případě splněn. Projektová dokumentace přitom dle žalobců neřeší ani další požadavky předmětné normy ČSN 73 6058, což svědčí nejen o nesprávnosti projektové dokumentace, ale zejména o věcné nesprávnosti rozhodnutí žalovaného.
22. Při projednání na místě samém konaném dne 14. 11. 2019 byl rovněž zamítnut návrh žalobce a) provést ověření možnosti a praktičnosti vjezdu dvou automobilů reálnou zkouškou. Žalobci tak mají za to, že žalovaný se vůbec nezabýval námitkami, že vlečné křivky (resp. projektová dokumentace) je chybná a že garáž po stavebních úpravách neumožňuje zaparkování dvou osobních automobilů. Žalovaný tedy tyto námitky žalobců neposuzoval a pouze převzal závěr z projektové dokumentace a odvoláním napadeného Společného rozhodnutí.

23. Dále žalobci namítali, že vjezd a výjezd z garáže je po provedených změnách (stavebních úpravách) nebezpečný, a to z důvodů nedostatečného výhledu a tuto námitku rovněž doložili odborným vyjádřením Ing. P. K., Dis. et Dis. ze dne 9. 10. 2020. Žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že stavební úpravy neměly vliv na výhledové poměry, neboť původní jedna garážová vrata byla zazděna a druhá byla nahrazena novými (dle projektové dokumentace do stejného stavebního otvoru). Dle žalobců však tento závěr žalovaného je nesprávný. Jak je zřejmé z fotografií ve správním spisu a jak je zřejmé i jen z faktu realizace dodatečného zateplení, vnější stěna garáže je umístěna blíž k pozemní komunikaci, a i otvor garážových vrat je užší. Tedy splnění obecných požadavků na výstavbu nebylo prokázáno ani v tomto bodě. Nad rámec těchto tvrzení žalobci poukazují, že splnění příslušné normy ČSN 73 6110 nebylo prokázáno ani při kolaudaci garáže v roce 2015. Žalovaný se tedy s touto odvolací námitkou žalobců nevypořádal a pouze převzal závěr z projektové dokumentace a Společného rozhodnutí.
24. Dále žalobci namítali, že ve Společném rozhodnutí je chybně uvedeno, že parkovací stání jsou navržena dle ČSN 73 6058. Ve svém odvolání namítali, že v žádném případě nejsou splněny požadavky dle ČSN 73 6058, neboť projektová dokumentace např. nikterak neřeší větrání (dle čl. 5.3.2. ČSN 73 6058), požární větrání (dle čl. 5.3.4. ČSN 73 6058), což zcela jistě musí ohrožovat bezpečnost a zdraví osob užívající podkroví garáže, a to ať už jako fitness nebo jako prostory sloužící k bydlení.
25. Dále žalobci ve svém odvolání namítali, že v důsledku stavebních úprav stavba garáže zasahuje na pozemek parc. č. XC k. ú. X, který je ve vlastnictví Města Trutnov.
26. Dle žalobců v projektové dokumentaci zcela chybí řešení ochrany proti radonu. Žalobci přitom ve svém odvolání namítali, že splnění požadavku zákona č. 422/2016 Sb., o radiační ochraně, a navazující normy ČSN 73 0601 „Ochrana staveb proti pronikání radonu z podloží“ nebylo prokázáno. Tím není prokázáno splnění obecných požadavků na výstavbu dle vyhlášky č. 268/2009 Sb. Ani těmito odvolacími námitkami se žalovaný nezabýval. Tato námitka je o to podstatnější, pokud garáže je užíváno v rozporu s kolaudací pro účely trvalého bydlení nájemců. Ani s touto námitkou se však žalovaný ve svém rozhodnutí nezabýval. V neposlední řadě pak žalobci ve svém odvolání podrobně namítali, že není prokázána požární bezpečnost stavby garáže. Na straně 3 požární zprávy se uvádí, že v požárně nebezpečném prostoru garáže není umístěn žádný objekt. Požární zpráva však neobsahuje žádný náčrt požárně nebezpečného prostoru. Ani těmito námitkami žalobců se však žalovaný nezabýval a ve svém rozhodnutí se s těmito námitkami nevypořádal, pouze opsal část textu předmětné požární zprávy.
27. **Pátý žalobní bod** žalobci nazvali jako „Žalovaný zcela ignoroval odvolací námitky žalobců“ a v rámci tohoto rozvádí dílčí argumentaci, která se místy opakuje s již výše popsaným. Podstatným však je, že ani k této (níže uvedené) argumentaci, která byla vznesena v odvoláních žalobců, se žalovaný nikterak nevyjádřil.
28. Dle žalobců tak žalovaný ve svém rozhodnutí zcela ignoroval odvolací námitky žalobců:
29. **Námitka č. 5.1.** - porušení zásady materiální pravdy. Žalobci ve svých odvoláních mimo jiné uváděli, že stavební úřad prvního stupně nezjistil skutečné užívání stavby – zejména podkroví garáže (tj. skutkový stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti).

Přestože žalobci v řízení před stavebním úřadem prvního stupně namítali, že stavebník užívá svou garáž v rozporu s účelem, ke kterému byla zkolaudována, neboť podkroví garáže pronajímá za účelem zajištění bytových potřeb nájemců. Stavební úřad prvního stupně ve svém rozhodnutí (na str. 22) uvedl, že toto užívání nemovitosti v rozporu s kolaudací nebylo prokázáno.

30. Přitom žalobce a) k prokázání tohoto nepovoleného užívání garáže předložil celou řadu důkazů, jako např.: inzerát pana L. k pronájmu prostor podkroví ze dne 7. 3. 2017, kde popisuje prostor jako byt "1+kk, k pronájmu, v klidné části, byt je vybavený – kuchyňská linka, lednička, postel, skříň, pračka. Volný od 1. 4. 2017", při místním šetření provedeném Městským úřadem v Trutnově dne 26. září 2017 bylo ze strany úřadu zakresleno vybavení nebytových prostor v podkroví garáže 2 lůžka s povlečením, stolek, gauč, židle kuchyňská linka s dřezem, kuchyňská linka, WC, sprcha, podrobné fotodokumentace, úřední záznam Policie ČR ze dne 20. července 2020, č. j. KRPH-50232-5/ČJ-2020-051016, svědecké výpovědi dalších vlastníků sousedních nemovitostí (veškeré tyto důkazy jsou již součástí správního spisu).
31. **Námítka č. 5.2.** – chyby v projektové dokumentaci. Dále žalobci ve svém odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu v Trutnově uvedli, že projektová dokumentace zpracovaná společností JANSÁ PROJEKT s.r.o., Ing. M. J., IČO 27539679, jež se vztahuje k předmětným stavebním úpravám garáže, je chybná a obsahuje celou řadu věcných nesprávností. K prokázání tohoto tvrzení žalobci předložili žalovanému odborné vyjádření autorizované osoby Ing. P. K., Dis. et Dis. ze dne 9. 10. 2020 nazvané jako „Posouzení záměru v území a předložené projektové dokumentace“. Konkrétní dílčí vady jsou již popsány výše v žalobním bodě č. 4. S tímto tvrzením žalobců a jimi předloženým odborným vyjádřením se však žalovaný nikterak nevypořádal.
32. **Námítka č. 5.3.** – porušení zásady rovnosti účastníků. Přestože žalobce a) ve svém odvolání namítal, že postup stavebního úřadu prvního stupně byl v rozporu se zásadou rovnosti účastníků řízení, což mělo za následek vydání nezákonného rozhodnutí, žalovaný se jakožto odvolací orgán těmito námitkami žalobce a) vůbec nezabýval.
33. Žalobce a) zejména namítal následující nerovné jednání stavebního úřadu prvního stupně: a) při ústním jednání (místním šetření) na místě samém dne 14. 11. 2020 zamítnul návrh žalobce a) provést zkoušku vjezdu a možnosti zaparkovat v garáži dvou vozidel, přestože žalobce a) namítal, že stavebními úpravami (zazdění jednoho vjezdu) dojde k nemožnosti užívat garáž způsobem, ke kterému je určena, b) nezahájení řízení o odstranění stavby bezprostředně po kontrole garáže v měsíci září 2017, což mělo za následek, že nyní je podstatně těžší se bránit proti nezákonné kolaudaci z roku 2015, c) při kontrole během ústního jednání účastníků řízení na místě dne 14. 11. 2019 byly pořízeny pouze fotografie vybavení fitness. Chybí foto nebo popis kuchyňské linky v podkroví a dalšího případného vybavení bytu a také při této kontrole ani jindy nebyly pořízeny fotografie z přízemí garáže, které by naznačovaly možnost parkování dvou automobilů, d) neustálé prodlužování termínů k doplnění chybějících podkladů potřebných k dodatečnému povolení stavebních úprav, a to i přes uplynutí původně stanovených lhůt.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

34. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil tak, že navrhl zamítnutí žaloby v celém rozsahu pro její nedůvodnost a dále odkázal na obsah žalobou napadeného rozhodnutí. K žalobním námitkám se nikterak více nevyjádřil.

IV. Replika žalobců

35. Žalobci podali k procesní obraně žalovaného stručnou repliku, ve které uvedli, že žalovaný se ve svém písemném vyjádření nikterak věcně nevyjádřil k tvrzením a důkazům žalobců, pouze v závěru svého vyjádření se odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
36. Dále uvedli, že žádnou z žalobních námitek se žalovaný ve svém vyjádření nezabýval. Obdobně žalovaný postupoval ve svém rozhodnutí, kde nevypořádal odvolací námitky žalobců.
37. S ohledem na skutečnost, že žalovaný se nikterak k tvrzením žalobců nevyjádřil ani nyní, žalobci se domnívají, že žalovaný tato tvrzení žalobců nespornuje a skutečnosti obsažené v tvrzeních žalobců a jimi předložených důkazech je možné pokládat pro účely tohoto řízení za nesporné.

V. Právní závěry krajského soudu

38. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního s. ř. s., vycházející přitom ze skutkového a právního stavu věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí dle § 75 odst. 1 s. ř. s. Učinil tak bez nařízení jednání, byť žalobci konání jednání v předmětné věci požadovali, neboť dospěl k závěru o aplikaci § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., to vše z důvodů, které jsou uvedeny níže.
39. Pokud jde o samotné právní hodnocení věci, krajský soud předesílá, že podstatou všech žalobních bodů je, že tvrzení v nich uvedená byla uvedena rovněž v odvolacích námitkách žalobců a) a b) proti Společnému rozhodnutí a žalovaný tyto námitky nikterak nevypořádal, nebo je vypořádal nedostatečně, nezohledňujíc tvrzení a podklady dodané žalobci.
40. Krajský soud se tedy bude nadále zabývat otázkou řádného vypořádání odvolacích námitek žalobců vznesených proti Společnému rozhodnutí.
41. Ze správního spisu plyne, že Společné rozhodnutí bylo vydáno dne 7. 9. 2020, žalobci a) bylo doručeno dne 9. 9. 2020 a žalobkyni b) bylo doručeno dne 21. 9. 2020. Žalobce a) podal proti Společnému rozhodnutí odvolání v zákonem stanovené lhůtě, konkrétně dne 24. 9. 2020 a žalobkyně b) tak učinila rovněž, konkrétně svým podáním ze dne 6. 10. 2020 (stavebnímu úřadu prvního stupně bylo doručeno dne 9. 10. 2020). Obě odvolání byla žalovaným vyhodnocena jako včasné, přičemž obě byla podána jako tzv. blanketní.
42. Dále je mezi účastníky řízení nesporné, a rovněž daný závěr plyne ze správního spisu, že žalobce a) své odvolání doplnil podáním ze dne 7. 10. 2020.
43. Následně však ze žalobních tvrzení žalobce a) a žalobkyně b) plyne, že žalobce a) své odvolání doplnil dále, konkrétně dne 23. 10. 2020, podáním (datovaným dnem 19. 10. 2020), ve kterém byly dále rozvedeny odvolací námitky a k těmto byly přiloženy rovněž listinné důkazy (například odborné vyjádření Ing. P. K., Dis. et. Dis.

k projektové dokumentaci stavebníka a další). Stejně tak žalobkyně b) uvedla, že své odvolání doplnila podáním ze dne 19. 10. 2020. Obě uvedená podání nejsou součástí správního spisu stavebního úřadu prvního stupně (ten byl zasílán žalovanému až dne 11. 11. 2020). Žalobce a) doplnění odvolání (dokument ze dne 19. 10. 2020) osobně předal na stavebním úřadu prvního stupně dne 23. 10. 2020. Jednu kopii si nechal žalobce a) orazit podacím razítkem stavebního úřadu prvního stupně s datem 23. 10. 2020 (přesto se daný dokument se správním spise stavebního úřadu prvního stupně nenachází).

44. Výzvou ze dne 29. 12. 2020, č. j. KUKHK-33700/UP/2020 (Sv), byli žalobci (tehdy v pozici odvolatelů) vyzváni ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu k možnosti seznámení se s obsahem spisu žalovaného před vydáním rozhodnutí, a to ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení této výzvy. Uvedená výzva byla žalobci a) doručena 8. 1. 2021 a žalobkyni b) dne 15. 1. 2021. V návaznosti na to žalobci zjistili, že žalovaný nedisponuje všemi jejich podáními, tedy podáními, kterými doplňovali svá, původně blanketně podaná odvolání. Na tuto skutečnost následně žalobci poukazují písemnými vyjádřeními zaslánymi žalovanému. Žalobce a) tak učinil konkrétně vyjádřeními ze dne 17. 1. 2021 a ze dne 24. 1. 2021, žalobkyně b) potom vyjádřením ze dne 25. 1. 2021 (všechna podání jsou učiněna ve lhůtě žalobcům poskytnuté výše specifikovanou výzvou ze dne 29. 12. 2020). Podání, kterého se žalobci dovolávají – doplnění odvolání včetně důkazů ze dne 19. 10. 2020 je součástí spisu žalovaného s podacím razítkem žalovaného s datem 10. 12. 2020.
45. Součástí doplnění odvolání žalobce a), tedy v podáních ze dne 7. 10. 2020 a ze dne 19. 10. 2020, jak jsou specifikována výše, je uvedena řada odvolacích námitek (a k nim přiložených listin, které mají prokazovat tvrzení žalobců), které obsahově v zásadě korespondují s žalobními body. Žalobce a) opakovaně upozorňoval na nerovný přístup a nestandardní vstřícné zacházení se stavebníkem [účelové jednání stavebního úřadu prvního stupně, které žalobce a) demonstroval na konkrétních situacích vzniklých v průběhu stavebního řízení], poukazoval a dokládal skutečnosti, že Předmětná stavba neslouží jako garáž, ale jde o obytné prostory (odkázal a přiložil inzerát ohledně nájmu uvedených prostor). S ohledem na konkrétní technické parametry v projektové dokumentaci žalobce a) tvrdil, že je i technicky vyloučeno, aby stavba sloužila jako garáž pro dvě vozidla, dále vznášel námitku podjatosti pověřené úřední osoby, poukazoval na konkrétní chyby v projektové dokumentaci stavebníka, které žalobce a) dokládal i odborným vyjádřením – obecně poukazoval na to, že stavba stavebníka neslouží a ani sloužit nemůže k jím deklarovaným účelům, v důsledku čehož je zasahováno do práv žalobců. Nadměrné a denní užívání stavby ruší žalobce ve výkonu jejich vlastnických práv (poukazoval na imise od vozidel odstavených u oné stavby, hluk od jejích uživatelů). Žalobce a) stejně tak namítal, že stavebním úřadem prvního stupně nebyla dostatečně vypořádána jeho námitka ohledně stanovení podmínek pro řešení oken ve východní fasádě Předmětné stavby. Žalobce a) navrhoval opatření ve vztahu k oknům, konkrétně v námitce N7.2 v jeho podání ze dne 14. 11. 2019, které odůvodňoval. Stavební úřad prvního stupně pouze uvedl, že uvedenou námitku neshledal důvodnou a to bez bližšího odůvodnění (v této souvislosti byla žalobci rovněž dodána příloha navržená jako důkaz). Dále žalobce a) poukazoval na skutečnost, že Stavba zasahuje na pozemek ve vlastnictví města, že nebyla prokázána požární bezpečnost stavby, že nebyla prokázána ochrana proti radonu, opakovaně žalobce a) namítal nekompletnost správního spisu vedeného stavebním úřadem prvního stupně. Všechna výše uvedená tvrzení (odvolací námitky) žalobce a) uváděl velmi konkrétně a

k řadě z nich dokládal listinné důkazy, místy odkazoval na judikaturu správních soudů. Žalobkyně b) zpravidla odkazovala na odvolací námitky žalobce a).

46. Pokud jde o vypořádání odvolacích námitek žalobců, žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že žalobce a) podal dne 24. 9. 2021 blanketní odvolání, které doplnil podáními doručenými dne 7. 10. 2020 a dne 10. 12. 2020 (v posledním případě jde o doplnění odvolání původně datované dnem 19. 10. 2020, které bylo dne 23. 10. 2020 podáno u stavebního úřadu prvního stupně). Ve vztahu k žalobkyni b) žalovaný konstatuje pouze jí podané blanketní odvolání ze dne 9. 10. 2020 [žalobkyně b) se ve vyjádřeních k věci stejně jako žalobce a) dovolává existence jejich podání – doplnění odvolání ze dne 19. 10. 2020].
47. Rozsah přezkumu daný odvolacími námitkami si následně žalovaný vymezuje takto: *„V podáních Ing. V. H. uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za v rozporu s právními předpisy a za nesprávné, že stavba dvojgaráže zasahuje na pozemek města, že parkovací stání nejsou navržena v souladu s ČSN 73 6058, vlečné křivky neprokazují možnost vjetí dvou vozidel do garáže, nebyly řešeny výhledové poměry, zpochybňuje požární bezpečnostní řešení stavby, a další námitky, které se netýkají předmětného řízení.“*
48. Ve vztahu k vyjádřením žalobce a) a žalobkyně b), které tito vznesli po výzvě ze dne 29. 12. 2020 k možnosti vyjádřit se k obsahu spisu před vydáním rozhodnutí, se žalovaný vyjadřuje ve svém rozhodnutí pouze okrajově, konkrétně na str. 10 rozhodnutí, předposlední odstavec, tak, že na tato vyjádření žalovaný reagoval sděleními ze dne 13. 1. 2021 a ze dne 15. 1. 2021.
49. V žalobou napadeném rozhodnutí se žalovaný konkrétně vyjádřil pouze k některým odvolacím námitkám, a to poměrně kusým způsobem. Žalovaný se zabýval námitkou žalobce a), že Stavba zasahuje na pozemek města, a dále problematikou technického rázu – konkrétně problematikou požární bezpečnosti stavby (a s tím souvisejícím větráním), problematikou stavby garáže a (ne)možnosti vjezdu dvou vozidel a výhledovými poměry. To vše s technickým popisem Předmětné stavby v návaznosti na projektovou dokumentaci a její součásti (strany 9 a 10 žalobou napadeného rozhodnutí). Ve zbytku rozhodnutí se žalovaný zabývá popisem průběhu řízení, vymezením právní úpravy, popisem Předmětné stavby a poměrně rozsáhlou citací potvrzujícího závazného stanoviska nadřízeného dotčeného orgánu. Žalobce a) ve svém odvolání totiž napadal rovněž závazné stanovisko orgánu územního plánování vydané ve smyslu § 96b stavebního zákona (uvedené již není předmětem žaloby, a tudíž přezkumu krajského soudu).
50. Již na tomto místě dospívá krajský soud k závěru, že žaloba je důvodná a rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné.
51. Povinností žalovaného bylo si ve smyslu § 82 odst. 4 a § 89 odst. 2 správního řádu vymežit odvolací námitky, vyhodnotit, které byly podány řádně (ve lhůtě) a které byly uplatněny již jako opožděné (pokud nějaké takové byly) a v té souvislosti ty které vypořádat.
52. Obecně platí, že za odvolání lze považovat pouze to podání, které bylo řádně podáno v zákonné lhůtě stanovené pro podání odvolání. To však neznamená, že později doručená vyjádření nemají žádný význam a správní orgán na ně nemusí brát ohled. Je totiž třeba zohlednit § 36 (který se podle § 93 odst. 1 správního řádu uplatní rovněž

v průběhu odvolacího řízení), díky kterému má účastník řízení (i odvolacího) právo vyjadřovat v řízení svá stanoviska, respektive činit v průběhu řízení své návrhy. Není tedy omezen v poskytování dalších vyjádření, byť je zde limitován zásadou koncentrace řízení zakotvenou v § 82 odst. 4 správního řádu (která spočívá v tom, aby se správní řízení v zásadě odehrávala v prvním stupni). Ať už je ono „doplnění odvolání“ označeno jakkoli, jedná se o přípustné vyjádření účastníka v řízení, které ovšem (na rozdíl od odvolání) již nemá suspenzivní či devolutivní účinky. Za doplnění odvolání, které je skutečně součástí odvolání se všemi dále uvedenými důsledky, by pak bylo možné považovat pouze takové doplnění, které bylo učiněno ještě v patnáctidenní lhůtě.

53. Vzhledem k tomuto pojetí by bylo možné (a přesněji řečeno i potřebné) ona dodatečná vyjádření (označená např. právě jako doplnění odvolání) v rozhodnutí odvolacího orgánu zohlednit. Tato dodatečná vyjádření by však již nemohla mít vliv na rozsah přezkumné činnosti odvolacího orgánu, který je vymezen § 89 odst. 2 správního řádu. Z tohoto paragrafu vyplývá, že odvolací správní orgán přezkoumá soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy vždy, a to i v případě, že by to nebylo odvolatelem napadáno. Správnost napadeného rozhodnutí však přezkoumává pouze v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak pouze tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Pokud by tedy v odvolání (tedy v tom podání, které bylo podáno v patnáctidenní lhůtě) nebyly uvedeny žádné námitky zpochybňující správnost napadeného rozhodnutí (a nevyžadoval to veřejný zájem), je správní orgán povinen zkoumat pouze zákonnost rozhodnutí (pro posouzení zákonnosti, které musí správní orgán provádět i bez těchto námitek, mají pochopitelně i opožděné námitky svůj význam). Samozřejmě to neznamená, že nemůže zohlednit zpochybnění správnosti uvedené až v dodatečném vyjádření, nicméně s ohledem na text zákona k tomu již není povinen (k tomu srov. JEMELKA, L., PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D.: Správní řád. Komentář. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 1047).
54. Z výše uvedeného plyne, že onou koncentrační lhůtou jsou ovládány pouze námitky žalobců do věcné správnosti rozhodnutí, zatímco přezkum zákonnosti rozhodnutí musí být správním orgánem řešen z moci úřední a vždy – tedy i k námitkám, které nebyly uplatněny v zákonem stanovené patnáctidenní lhůtě.
55. Výše uvedeným způsobem žalovaný postupoval, neboť v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že všechna podání žalobců považuje za odvolání (co do jejich obsahu), žádné odvolací námitky žalovaný nehodnotil jako opožděné. Žalovaný tak v žalobou napadeném rozhodnutí nejprve shrnuje, kterými podáními žalobců se zabýval [u žalobce a) žalovaný uvádí všechna tři podání, tj. blanketní odvolání ze dne 24. 9. 2020, jeho doplnění ze dne 7. 10. 2020 a ze dne 19. 10. 2020 – které z blíže neuvedených důvodů nebylo žalovanému předloženo stavebním úřadem prvního stupně, ale vyskytuje se ve spise žalovaného s podacím razítkem ze dne 10. 12. 2020]. Následně však žalovaný z uvedených podání vypichuje pouze některé odvolací námitky a následně an block uvádí – bez jakékoli bližší konkretizace a hlavně odůvodnění – že zbylé nesouvisejí s předmětem řízení.
56. Výše uvedený závěr je nepřezkoumatelný, neboť není zřejmé proč „zbylé“ (a hlavně tedy které) námitky žalovaný vyhodnotil jako nesouvisející s předmětem řízení. Uvedený závěr je rovněž chybný, neboť žalobce a) vznáší v odvolání opětovně námitku podjatosti, ke které uvádí důvody podjatosti (obdobně jako výše v žalobním bodě č. 2) a

s touto se žalovaný nikterak nevypořádal (uvedená námitka přitom zcela jistě souvisí s předmětem řízení). Žalovaný pouze odkazuje na již dříve vydané rozhodnutí řešící podjatost úřední osoby (srov. odst. č. 3, str. 5 žalobou napadeného rozhodnutí), není ale zřejmé, zda námitka podjatosti vznesená žalobcem a) v odvolání je totožná s tou, o které bylo rozhodnuto či nikoli – v daném ohledu se z napadeného rozhodnutí nepodává ničeho.

57. Tu část odvolacích námitek, kterou se žalovaný rozhodl vypořádat (jak je specifikováno výše, jde o cca 4 odvolací námity), nadto žalovaný vypořádává poměrně stroze, to vše s odkazem na projektovou dokumentaci ke Stavbě, která je však žalobci rovněž napadána a co do jejích konkrétních závěrů sporována – to vše dokonce s doloženým odborným vyjádřením Ing. P. K. Dis. et. Dis. – o uvedeném odborném vyjádření není v žalobou napadeném rozhodnutí rovněž ani zmínka. Není zřejmé, proč jsou tedy závěry v projektové dokumentaci správné na rozdíl od závěrů, které nabízí odborné vyjádření přiložené k doplnění odvolání ze dne 19. 10. 2020, nebo proč se tímto odborným vyjádřením žalovaný nezabýval, byť bylo přiloženo k odvolání (konkrétně k podání datovaném dnem 19. 10. 2020).
58. Krajskému soudu tedy není zřejmé, co všechno žalovaný konkrétně považoval za odvolací námity ve smyslu výše uvedeného a proč ty (a které to jsou?), které za odvolací námity nepovažoval, odbyl argumentací, že nesouvisí s předmětem řízení. Krajský soud nevylučuje, že tomu tak být může – ne všechny odvolací námity žalobců musejí souviset s předmětem řízení – uvedeným se ale žalovaný musí zabývat a účastníkům odvolacího řízení vysvětlit, proč dospěl k jím prezentovaným závěrům.
59. Krajský soud se na tomto místě nevyjadřuje k tomu, zda odvolací námity vznesené žalobci jsou či nejsou důvodné stran výsledku odvolacího řízení, rozhodnutí, které je však výsledkem odvolacího řízení, musí odvolací námity reflektovat minimálně v míře konkrétnosti, ve které jsou vzneseny (včetně listin, které jsou k nim přiloženy). V opačném případě rozhodnutí nesplňuje požadavky kladené na něj zákonem, konkrétně § 68 odst. 3 správního řádu, a je tudíž nepřezkoumatelné.
60. Krajský soud si je rovněž vědom ustálených judikатурních závěrů, že povinnost posoudit všechny žalobní námity neznámá, že krajský soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, když jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19). Uvedené lze, jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013, aplikovat nejen na odůvodnění rozsudku soudu, ale analogicky a logicky i na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů. Uvedená situace je však jiná.
61. V nyní projednávané věci si žalovaný ani odvolací námity nevymezil – neuvedl, kterými se bude věcně zabývat a kterými ne a proč. V dané věci si žalovaný z podaných odvolání vytáhl několik výše specifikovaných odvolacích námitek, které nadto vypořádal nepřezkoumatelným způsobem, neboť nereagoval na konkrétní tvrzení žalobců a jen odkázal na (žalobci rovněž sporovanou) projektovou dokumentaci a její části. Výše uvedené tak nemůže bez dalšího obstát.
62. Obdobně, zcela nezákonně, postupoval žalovaný i ve vztahu k vyjádřením žalobců k obsahu spisu ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu před vydáním rozhodnutí. V těchto vyjádřeních žalobci poukazují na nekompletnost spisu předloženého

stavebním úřadem prvního stupně a rozvádějí některá svá tvrzení, která dokládají fotografiemi daného místa. Žalovaný se k těmto podáním vyjadřuje v předposledním odstavci žalobou napadeného rozhodnutí, kde uvádí, že na ně reagoval samostatně sděleními ze dne 13. 1. 2021 a ze dne 15. 1. 2021.

63. Uvedený postup je rovněž chybný. V uvedených sděleních žalovaný uvádí, že žalobcům k jejich žádosti neprodlouží lhůtu původně stanovenou ve výzvě ze dne 29. 12. 2020 k možnosti seznámit se s obsahem spisu na 10 dnů. Vyjádření žalobců ze dne 17. 1. 2021, 24. 1. 2021 a ze dne 25. 1. 2021 však obsahují celou řadu další argumentace, která se vztahuje k obsahu spisu a projednávané věci (vedle nich byla podána i vyjádření ze dne 13. 1. 2021 a ze dne 15. 1. 2021, v nichž nejsou další tvrzení, jen žádost o prodloužení lhůty k seznámení se s obsahem spisu). Jak je již uváděno výše (konkrétně v odstavcích 52 a 53 rozsudku), i tato vyjádření musí správní orgán brát na zřetel. V případě výše uváděných vyjádření tedy nebylo možné na tyto reagovat sděleními žalovaného ohledně lhůty, neboť žádost o prodloužení lhůty stanovené k seznámení se s obsahem spisu byla pouze dílčí částí obsahu těchto vyjádření (ze dne 17. 1. 2021, ze dne 24. 1. 2021 a ze dne 25. 1. 2021). Nadto není možné tvrdit, že k vyjádřením žalobce a) ze dne 17. 1. 2021 a ze dne 24. 1. 2021 a k vyjádření žalobkyně b) ze dne 25. 1. 2021 (které bylo žalovanému doručeno dne 26. 1. 2021), se tento vyjádřil ve sděleních ze dne 13. 1. 2021 nebo dne 15. 1. 2021. To vše za situace, kdy pro žalobkyni b) byl poslední den lhůty pro vyjádření se k obsahu spisu a věci den 25. 1. 2021 a již téhož dne žalovaný vydává žalobou napadené rozhodnutí. Lhůta stanovená žalobkyni b) byla lhůtou procesní, den 25. 1. 2021 byl tak posledním dnem, kdy stačilo její vyjádření předat provozovateli poštovních služeb.
64. S ohledem na vše výše uvedené proto dospěl krajský soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť nereflektuje žalobci podaná odvolání, respektive všechny jejich odvolací námitky bez bližší argumentace. Ty, se kterými se zabývá, se vypořádává velmi obecně bez ohledu na tvrzení a podklady dodané žalobci.
65. Z výše uvedených důvodů proto krajský soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku. Učinil tak bez nařízení jednání, ačkoli žalobci jednání požadovali, a to s ohledem na dikci § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
66. V dalším řízení bude povinností žalovaného si vydefinovat konkrétně rámec odvolacích námitek vznesených žalobci. Ty odvolací námitky (které přesně vymezí), které nebudou souviset s předmětem řízení, vypořádávat věcně nemusí, avšak s odůvodněním, proč právě tu kterou námitku nepovažuje za námitku související s předmětem řízení. Námitky, které žalovaný věcně vypořádá, vypořádá způsobem konformním s dikcí § 68 odst. 3 správního řádu, tj. vypořádá tvrzení žalobců a případně i k nim přiložené listiny (podklady) a následně ve svém hodnocení uvede, z jakých podkladů a proč vychází a ze kterých nikoli.

VI. Náhrada nákladů řízení

67. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že procesně plně úspěšní žalobci mají proti žalovanému nárok na náhradu nákladů řízení v celkové výši 14 228 Kč. Náklady řízení tvoří 2 x soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, tj. celkem 6 000 Kč. Náhradu nákladů řízení představuje dále odměna advokáta dle § 9 odst. 4 písm. d) a

§ 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (3 100 Kč za jeden úkon právní služby) ve výši 6 200 Kč (tj. za dva úkony právní služby – převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby). Za repliku žalobců ze dne 7. 8. 2021 krajský soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť tento úkon pouze konstatuje obsah procesní obrany žalovaného bez jakéhokoli dalšího rozhojnění žalobních tvrzení žalobců. Nejde tedy o důvodně vynaložený úkon ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s. Dále náhradu nákladů řízení představuje paušální náhrada hotových výdajů zástupce žalobce ve výši 2 x 300 Kč dle ustanovení § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za celkem tři účelně vynaložené výdaje zástupce žalobce, tj. 600 Kč. Náklady soudního řízení dále představuje 21 % DPH z odměny a náhrad při základu daně 6 800 v celkové výši 1 428 Kč. Náhrada nákladů řízení tedy celkově činí částku 14 228 Kč. Výše uvedenou částku je žalovaný povinen zaplatit žalobcům v souladu s § 64 s. ř. s. a § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám zástupce žalobců.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 19. ledna 2022

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu